

Fem og tredivte Møde.

Lørdagen den 23de Januar 1886 N. 2.

Sekretæren, Hansen (Kingsløbing Amts 3die Valgfreds), oplæste Protokollen for forrige Møde; den blev derefter understrevet.

Første Viceformand (Høgskro): Fra Finansministeren har jeg modtaget en Skrivelse af Dags Dato, saalydende:

„Efter at Folkethingets Behandling af de tvende Lovforslag: „Forslag til Lov om Tillæg til Danmarks Riges gjennemførte Grundlov af 5te Juni 1849“ og „om Foranstaltninger til at modvirke Arbejdsløsheden samt til at formindste den derved foranledigede Nød“ nu er tilendebragt, skal jeg i Fortsættelse af min Skrivelse af 18de forrige Maaned meddele den ærede Formand, at jeg nu er rede til at fremlægge:

Forslag til Finanslov for Finansaaaret fra 1ste April 1885 til 31te Marts 1886;

Forslag til Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling indtil Finansloven for Finansaaaret fra 1ste April 1885 til 31te Marts 1886 er givet, og

Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaaret fra 1ste April 1885 til 31te Marts 1886.“

Forelæggelsen haaber jeg kan ske i et nyt Møde endnu i Dag.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Tillæg til og Forandringer i Grundlovens §§ 25, 49 og 53.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1641 fg.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Klein): Da jeg ved Indbringelsen af Lovforslaget ledsagede det med en nogenlunde udførlig Motivering, dels af Lovforslagets Henjagt, dels af de enkelte Bestemmelser deraf, vil jeg for mit Ved-

kommende anse det for heldigt, om de af Thingets ærede Medlemmer, som maatte have Grindringer at gjøre mod Lovforslaget, vilde fremsætte dem, saa at jeg ikke bliver nødt til gjentagne Gange at tage Ordet for at søge at imødegaa dem.

Berg: Den meget ærede Forslagsstiller ytrede forleden Dag, at han med Sympathi og Tilfredshed hilste ethvert Forsøg, der blev gjort for at bringe os ud af den nuværende politiske Situation. Jeg vil sige Ja dertil, naar jeg maa gjøre en Tilføielse, og det er den, at man vil hjælpe os godt ud af den nuværende Situation, saa at den Sag faar den Ende, den for tjener: En Opreisning for det krænkede Folk og dets Ret. — Det ærede Medlem udtalte sig iøvrigt temmeligt skarpt imod mig, skjønt han ikke vilde dable mine Følelser. Det sidste takker jeg ham for. Jeg vilde nødigt have mine Følelser saarede, og jeg sætter Pris paa, at den ærede Forslagsstiller betragter mine Følelse som ægte, som der ikke fortjene Haan. Følelser kunne jo være meget forskellige efter den Opfattelse, Vedkommende har af den Stilling, hvori vi nu ere. Min Opfattelse af den konstitutionelle Strid her i Landet giver mig et sammentrængt Billede af vort Folks Historie. I gamle Dage stod Almuen paa Thinge som fri Mænd; efterhaanden som de bleve mageligere, tog man Baabnene fra dem, og saa forandrede man ogsaa efterhaanden Bondethingene til Herremandssting og tilsidst, skjønt det jo rigtignok varede noget længere, naaede Bonden dertil, hvor „Fogdens Bidst hans Ryk i Furer pløied.“ Der kom atter en Opreisningsdag, saa en af vore nuværende politiske Modstandere, en af Ministeriets trofaste Støtter har kunnet sige, at den danske Bonde „sidder nu i Folkets Raad med Ære.“ Men efter mit Skjøn er det, man vil med den danske Bonde, med den danske Almue overhovedet, det er at fornægte den Ligestillelse, som blev dem tilkjendt paa Opreisningsdags den 5te Juni 1849. Almuen i Danmark skal holdes nede som en Slags Varietaste i anden Klasse, selv om den sorte Kofarde er afflasket. Det vidne vore Grundlovskampe om, og det vidne efter min Følelse de sidste Tiders politiske Stridigheder om. Men den Dag, da man for at føre os ud af den nuværende politiske Situation, fører os ud deraf med Nederlag, da sidder den danske Bonde ikke i Folkets Raad med Ære, da sidder han der med Historiens mørkeste Banære, og der bliver han; og han har i et halvt Aarhundrede gjentaget det Kredslop, som vore Fædre dog have været Aar-